

holder sig saaledes. Naar det ærede Medlem spjæede til, at jeg havde sagt, at han ikke vilde have Valgets Godsfjendelse udfat, vil jeg bemærke, at jeg hverken har tænkt paa ham eller nævnt hans Naavn i mit Foredrag. Det forekommer mig, at vi burde være fritagne for en saadan præfæls Diskussion. — Med Hensyn til selve Sagen skal jeg sige, at man kunde erklære dette Valg for gyldigt strax, uden at gjøre Brud paa den i disse Dage fulgte Fremgangsmaade, fordi det er det eneste Valg, hvor Klagerne foreligge oplyste ved en Sættedommer, det vil sige, ved en udenfor Parterne staaende Mand, hvis man ellers maatte finde, at Undersøgelserne vare foregaaede paa en saadan Maade, og Sagen iøvrigt var oplyst saaledes, at man ikke kunde ønske Spørgsmaalet om, hvorvidt man trængte til yderligere Oplysninger, underkastet et Udvalgs Overveielse. Man maa lægge Mærke til, at dette Udvalg vil have den hele Forhandling over alle fire Afdelingers Indstillinger at støtte sig til, og det vil muligen tælle Repræsentanter fra alle 4 Afdelinger — uagtet der skal vælges frit her i Salen, er dette dog muligt — og Medlemmerne af det ville altsaa kunne samle sig til en Overveielse af samtlige Materialier, til en fælles Drøftelse af Sagerne og de Indstillinger, de ville gjøre. Det er ikke saa lidet mere tilfredsstillende, at et Udvalg, der meget sandsynligt vil blive sammensat af Medlemmer fra alle 4 Afdelinger, efter en Forhandling om alle Indstillingerne og efter en Undersøgelse af hele Materialet, fremkommer med en Indstilling, end om vi paa dette Tidspunkt skulde gjøre det. Dertil kommer, at Flertallet, for hvilket jeg taler, har den Betragtning, at selv om vi troede at kunne foreslaa Valgets Godsfjendelse, forekommer det os dog, at naar vi ikke ere fuldstændigt uden enhver Tvivl, vilde det være vel meget forlangt, at tre Fjerdedele af Thinget skulde gaa ind paa vor Indstilling, naar den ikke er fuldstændig grundet paa en blank og ren Overbevisning, men kun paa Tvivl. Jeg vil altsaa sige, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgtreds ikke har Ret i, at en Henviisning til Udvalget absolut maatte begrunde en ny Undersøgelse. Men naturligvis kan det ske efter den almindelige Overveielse i Udvalget. Selv om Udvalget imidlertid vil sige: vi ville have alle disse Mænd i Risse og Bregninge forhørte, om de, der ere opførte paa Stemmelisterne, virkelig have stemt og stemt paa den Paagjaldbende, siger jeg, at efter den Hurtighed, hvormed den vedkommende Sættedommer har tilendebragt de afholdte Forhører, vil dette Arbejde kunne være udført, naar ikke Istransporten lægger Hindringer i Veien derfor, paa otte Dage fra Begjæringen af, og indtil den kommer tilbage igjen til os. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at Ministeriets Skrivelse gif herfra den 20de Januar og Amtmandens Skrivelse afgif fra Svendborg den 30te Januar,

og i de 10 Dage har Sættedommeren, paa en iøvrigt meget omhyggelig Maade, fremkaffet de Aktstykker, som vi her have. Det var kun en begrændset Opgave i dette Tilfælde, men det er muligt, at kommer der nye Oplysninger til, Udvalget da skulde kunne ønske mere, men derom har jeg Intet at sige med Hensyn til det omtvistede Valg. Jeg skal iøvrigt nærmere henholde mig til, hvad den anden af mine ærede Modstandere fremdrog om Realiteten af Sagen, nemlig det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgtreds (Holkstein-Ledreborg). Han har nemlig indledet sine Ord med den Forsikring, at han meget grundigt og meget nøie havde studeret Sagen og optalt alt Muligt, og derpaa grundede han saa sin Dom. Det undrer mig efter denne Indledning i øvrigt, at han gjentagne Gange spjæede til: det er vist nok, det er vist nok utvivlsomt rigtigt, det formodes at være saa og saa; den Slags Bendinger behøves ikke, naar man grundig har lagt Alt tilrette, hvad man vil sige. Her foreligger en Klage fra Marstal fra 58 Høiremand. Jeg kalder ikke denne Klage løs. Jeg kalder den vel begrundet. Det første Punkt har viist sig fuldstændig rigtigt, det andet Punkt har viist sig urigtigt, men Anledning til denne Antagelse, at hvad Klageren har skrevet, var rigtigt, var fuldstændig til Stede, og det 3die Punkt er ikke fornuødent oplyst. Man maa nu slutte som saa, da de to første Punkter have viist sig begrundede, det vil sige begrundede som Klagepunkter, tilstrækkelig begrundede fra Klagerens Side til med Høie at kunne fremsættes, fortjener en saadan Klages 3die Punkt at blive saa omhyggelig oplyst som muligt. Havde derimod det første Klagepunkt været hen i Bind og Veir, uden Anledning, kunde vi have nøiedes med at se lidt paa det 3die Punkt, det var da vel af samme Surbeig. Jeg er altsaa af modsat Mening af det ærede Medlem med Hensyn til Klagen. Vi kunne ikke forlange en mere begrundet Klage end denne, og denne Tale om, at det er en løs og vag Klage, vi faae, hvilken Yttring jeg hører fra flere, er aldeles ubilligt, saa meget mere som vi vide, at Valgerne ofte ere saaledes stillede, at de ikke kunne faae det Materiale til Stede, som er nødvendigt for at sætte dem i Stand til at begrunde deres Klage nøiere. Nu vil jeg bemærke, at naar det er sagt, at Ordsrøverens Bemærkning om det, der foresaldt i Marstal Landsogn, skulde være Fantasi, det nemlig, at det ogsaa kunde tænkes, at Navne, der stod paa Steenstrup, kunde være afgivne for Martensen, skal jeg sige, at det er ingenlunde Fantasi. Jeg antydede blot, at man maatte kunde tage det op. Jeg tog det ikke op, men siden man kalder det en Fantasi, skal jeg tage det op som en Paastand, der vel kan lade sig høre, i alt Fald til Overveielse. Jeg maa nemlig minde om, at foruden det, som jeg ogsaa før antydede, at man